

REDAKSJONELLE KONVENSJONER

HANS HØYÆRVERDIGHET
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Biskop for folkeslagene, under apostolisk oppdrag

Skriftene fra Rikets skriftlærde følger konvensjonene som er fremsatt nedenfor. De angis her, for at enhver leser skal kunne vite hvordan Skriften og de andre autoritetene siteres, hvorfor bestemte kilder anføres, og hva tegnene og formene som brukes på disse sidene, betyr.

DEN HELLIGE SKRIFT

Skriften endres aldri. Skriften siteres ord for ord, nøyaktig slik den er trykt i den anførte utgaven, og den endres aldri, under noen omstendighet og av noen grunn. Intet ord, ingen bokstav og intet skilletegn legges til, fjernes eller endres, og ingen utheving eller typografisk markering settes inn i den. Der den trykte teksten synes å inneholde en feil i grammatikk, rettskrivning eller trykk, blir den stående nøyaktig slik den står. Skriften er hellig, og ingenting gjøres med den under påskudd av å rette den. Der biskopen ønsker å kommentere et skriftsted, gjør han det med egne ord, utenfor sitatet.

Biblene som brukes. På engelsk siteres Skriften etter King James Version (standardteksten fra 1769, med De apokryfe bøker). På alle andre språk siteres Skriften etter en anerkjent, utgitt utgave av Den hellige bibel på det språket leseren leser; den oversettes aldri på nytt fra engelsk. Alt er gjort for, der det var mulig, å sitere etter en offisiell utgave fra et anerkjent bibelselskap. Det er gjennomgående brukt utgaver i fri bruk, først og fremst for å unngå spørsmål om opphavsrett og ventetiden på tillatelse til å bruke en opphavsrettslig beskyttet utgave. Likevel er det i visse tilfeller, der det var klokt og nødvendig, søkt om tillatelse fra det bibelselskapet

som har ansvaret for det aktuelle språket. Utgaver som fortsatt er opphavsrettslig beskyttet, brukes med forlagenes tillatelse, enten den er gitt direkte eller gjennom forlagets offentliggjorte lisens, eller, der loven tillater det, som rimelig bruk.

Utgaven angis. Hvert sitat fra Skriften angir utgaven det er hentet fra, for eksempel «(KJV)» på engelsk, «(Luther 1912)» på tysk eller «(1930-oversettelsen)» på norsk.

Versnummerering. Noen bibler nummererer visse vers annerledes, særlig i Salmenes bok. Hvert språk siterer etter nummereringen i sin egen bibel, slik at en henvisning kan avvike noe fra den engelske henvisningen til det samme skriftstedet.

Kristi ord. Kristi ord trykkes sammen med anførselstegnene sine i rødt, slik biskopen fastsetter dem. På noen få steder er det omstridt om det er Kristus eller evangelisten som taler, som i Johannes 3,16; slike steder står i svart.

Bøker med ulik kanon. Ikke alle kirker mottar de samme bøkene som Skrift. En bok som mottas i noen kirker og ikke i andre, slik som De apokryfe bøker eller bøkene i kanonen til Den etiopisk-ortodokse tewahedo-kirken, kan siteres, og anførselen av den innebærer ingen avgjørelse om dens kanoniske status.

AUTORITETENES RANGORDNING

Kildene veies etter følgende rangordning av autoriteter, fra den høyeste til den laveste. Hver forfatter eller hvert skrift plasseres i den høyeste kategorien det kvalifiserer for; en trosbekjennelse plasseres sammen med det konsilet som vedtok den, likevel slik at Den apostoliske trosbekjennelse plasseres i niende kategori og Den athanasianske trosbekjennelse i ellefte.

1. **Kristi ord**, hvor som helst de er overlevert i Skriften.
2. **De apostoliske skrifterne**: Matteusevangeliet; Johannesevangeliet; 1., 2. og 3. Johannesbrev; Åpenbaringen; Paulus' tretten brev; og 1. og 2. Petersbrev.
3. **De øvrige skrifterne i Det nye testamente**: Markusevangeliet, Lukasevangeliet, Apostlenes gjerninger, Hebreerbrevet, Jakobs brev og Judas' brev.

4. **Det gamle testamente**, sammen med De apokryfe bøker slik de er trykt i King James Version fra 1611.
5. **De apostoliske fedre**, fra generasjonen etter apostlene (omkring år 95–150 e.Kr.).
6. **De førnikenske fedre**, fra tiden før konsilet i Nikea (år 325 e.Kr.).
7. **De nikenske og etternikenske fedre**, sammen med ørkenfedrene.
8. **De sju økumeniske konsilene**, som er mottatt av både Øst og Vest, med de trosbekjennelsene og definisjonene hvert av dem vedtok.
9. **Senere konsiler**, som ikke er mottatt av både Øst og Vest.
10. **Helgenene**: skrifter av enhver person som er anerkjent som helgen av Kirken, i Øst eller Vest, og som ikke er plassert i en høyere kategori.
11. **Bekjennelsesskrifter, katekismer og pavelige og patriarkalske dokumenter**.
12. **Liturgiske tekster**, slik som de gamle liturgiene og Book of Common Prayer.
13. **Historiske kristne forfattere som ikke er kanonisert**.
14. **Antikke ikke-kanoniske og ikke-kristne kilder**, slik som pseudepigrafene, Dødehavsrullene, Josefus og de gresk-romerske historieskriverne.
15. **Moderne forskning**.
16. **Oppslagsverk**, slik som leksika og konkordanser, som tjener som redskaper og ikke som autoriteter.

VALGET AV KILDER

Ingen tilslutning ligger i dette. At det siteres en encyklika, et verk av en forfatter fra ett kirkesamfunn eller et verk fra én kirke fremfor en annens, innebærer ingen tilslutning til det kirkesamfunnet eller den kirken og ingen favorisering av noe slag. Et skriftsted velges utelukkende fordi biskopen har vurdert at nettopp dette skriftstedet, fra nettopp denne kilden, er særlig lærerikt i saken som behandles, og av ingen annen grunn. Det er ikke hans hensikt å fremme eller hindre noe kirkesamfunn overhodet.

Sannheten er der den finnes. Biskopen mener at sannheten er der man finner den. Han kan derfor sitere verdslige kilder, og verk som er ikke-kanoniske eller som fortsatt er omstridt blant kirkene. Det gjør han fordi han som forfatter har vurdert det anførte skriftstedet som særlig lærerikt, og har forvissnet seg om at det han sier, er sannheten.

SITATER OG KILDEHENVISNINGER

Sitater er ordrette. Ord i anførselstegn er alltid den anførte kildens nøyaktige ord. En kilde gjengis aldri med egne ord som om gjengivelsen var et sitat. Der en kildes nøyaktige ordlyd ikke kan etterprøves, siteres den ikke.

Utelatelsestegn og hakeparenteser. Et utelatelsestegn (...) viser at et sitat begynner eller slutter midt i en setning i originalen, eller at ord er utelatt. Ord i hakeparentes i et sitat gjengis slik de står i den siterte utgaven. Det settes aldri inn noe i et sitat fra Skriften.

Sluttnotene gir den fullstendige teksten. Enhver autoritet som anføres i et skrift, gis i sin helhet i sluttnotene, med kildens nøyaktige ord, slik at leseren kan lese selve autoriteten og ikke bare en henvisning til den.

Kildehenvisninger. Med mindre et avvik er uttrykkelig angitt, følger kildehenvisninger og oppsett *Chicago Manual of Style*, den metoden som er alminnelig anerkjent for teologiske og historiske skrifter av den typen som utgis her. Skriftene fra Rikets skriftlærde avviker bevisst, og av følgende grunner, fra den på disse punktene:

1. **Pronomener som viser til Gud, skrives med stor forbokstav** (Han, Ham, Hans), sammen med ord som hører Ham til, slik som «Hans høyre hånd». Chicago setter dem vanligvis med liten forbokstav. Her skrives de med stor forbokstav av ærbødighet.
2. **Delsitater beholder utelatelsestegnene sine.** Chicago utelater vanligvis utelatelsestegn i begynnelsen eller slutten av et sitat. Her beholdes de, slik at leseren alltid vet når et sitat, og fremfor alt et sitat fra Skriften, ikke gjengir hele setningen.
3. **Sluttnotene gir den fullstendige teksten til enhver anført autoritet,** ikke bare henvisningen. Dette gjøres for at leseren skal kunne lese selve autoriteten.
4. **Kristi ord trykkes i rødt,** sammen med anførselstegnene sine, etter den gamle skikken i bibler med rød skrift, slik at HERRENS ord trer frem.
5. **«HERRE», når det viser til Jesus, settes med kapiteler** i biskopens egen prosa, men aldri i Skriften, av ærbødighet.

Kirkefedrene på andre språk. Der en kirkefar siteres etter en engelsk utgave, oversettes sitatet på en side på et annet språk fra denne engelske utgaven og merkes som det, for eksempel «(oversatt fra engelsk etter ANF 1)».

SPRÅK OG STIL

Store bokstaver av ærbødighet. Pronomener som viser til Gud, skrives med stor forbokstav (Han, Ham, Hans), og det samme gjelder ord som hører Ham til i samme betydning, som når det sies at Kristus sitter ved Hans høyre hånd. På de norske sidene følges likevel norsk språkbruk på dette punktet.

HERREN med kapiteler. I biskopens egen prosa settes ordet «HERRE», når det viser til Jesus Kristus, med kapiteler, på hvert språk som skrives med store bokstaver. Dette gjøres aldri i Skriften.

Andre store bokstaver. «Riket» (Guds rike og himlenes rike), «Rikets skriftlærde», «Skriften», «Kirken» (i betydningen hele Kristi legeme) og «Den hellige ånd» skrives med stor forbokstav.

Rettskrivning og tegnsetting. De engelske sidene bruker amerikansk rettskrivning. I en rekke som er skilt med semikolon, innledes det siste leddet med «; og».

Titler. Titler brukes som tiltaleformer og ikke som krav på rang, og de holdes nøkterne.

Navn. Helgener, paver, patriarker og andre biskoper nevnes i den formen som er tradisjonell i deres egen Kirke, eller som er vanlig på leserens språk. Den valgte formen innebærer ingen forkjærlighet for noen av kirkene.

Oversettelsene. Sidene på andre språk enn engelsk er oversatt ved hjelp av kunstig intelligens, og den engelske teksten er den autoritative. Se [En merknad om oversettelsene og om myndighet](#).

NETTSTEDET

Bilder. Det vises bare bilder i fri bruk eller med fri lisens for slik bruk, og hvert bilde har bildetekst og kildeangivelse.

Nummerering, datoer og revisjoner. Publikasjonene nummereres og dateres. Faste sider kan revideres der de står, og en revidert side kan vise datoen for sin siste revisjon, slik at leseren kan vite hvilken versjon han eller hun leser.

Rettelser. Lesere som finner en feil, og fremfor alt en feil i et sitat fra Skriften, bes skrive til adressen som er oppgitt på forsiden. Feil blir rettet.

FORKORTELSER

KJV	King James Version (standardteksten fra 1769)
ANF	<i>Ante-Nicene Fathers</i> , utg. av Alexander Roberts og James Donaldson, etterfulgt av bindnummeret
NPNF2	<i>Nicene and Post-Nicene Fathers</i> , annen serie, utg. av Philip Schaff og Henry Wace, etterfulgt av bindnummeret
Easton	Burton Scott Easton, <i>The Apostolic Tradition of Hippolytus</i> (1934)
e.Kr.	etter Kristus; latin <i>Anno Domini</i> , i vår HERRES år
omkring	latin <i>circa</i> , omtrent

Sist revidert: 7. oktober 2026

